

Odvaha pre novosť

V čase, keď sa mení svet, ako ho poznáme, cítime potrebu nanovo hľadať oporu a zmysel. V tejto katechéze vás chceme pozvať na spoločnú cestu: cez pohľad na výrazné zmeny okolo nás, ich reflexiu a otázky, ktoré nám môžu pomôcť rásť v dôvere a nádeji. Veríme, že odvaha pre doteraz nepoznané nie je len výzvou, ale aj darom.

Všetko sa mení

Svet, ktorý sme poznali, sa mení. Cítime stratu istôt, ktoré sme pokladali za samozrejmé. Neistota zasahuje rôzne oblasti, od bezpečnosti, cez politické a ekonomické súvislosti, až po zmeny, ktoré prináša umelá inteligencia či transformácia vzdelávania.

Tieto zmeny nás nútia pozeráť sa pravde do očí. Novosť, ktorá prichádza, nie je len výsledkom technického pokroku, ale aj výzvou, ako žiť ľudsky, slobodne a zmysluplne. Aj smrť pápeža Františka, ktorú prežívame ako stratu, nám pripomína, aký význam mal jeho hlas. Hlas odvahy, pokoja a otvorenosti – a ako si to uvedomujeme možno až teraz, keď nám chýba.

Zároveň si uvedomujeme, že obdobie, v ktorom žijeme, nie je len obdobím kríz a neistoty. Je aj obdobím jari. Novosť cítime v prírode. Stromy pučia, zem sa prebúdzá, kvety prinášajú farbu tam, kde ešte pred chvíľou bola zima. Je to obdobie, ktoré nás učí, že život má schopnosť znovu rásť aj po období oddychu a chladu.

V tejto atmosfére zaznieva biblický príbeh o Ježišovi, ktorý po svojom zmŕtvychvstaní prichádza medzi učeníkov. Tí sú zavretí, plní strachu. Evanjelium podľa Jána hovorí:

ODVAHA PRE NOVOSŤ

Máj: Jubilejná katechéza pre dospelých

„Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, postavil sa do stredu a povedal im: ‚Pokož vám!‘ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. Ježiš im znova povedal: ‚Pokož vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.‘“ (Jn 20,19–21)

V príbehu nie je ponúkané riešenie situácie, ale pohľad na prítomnosť. Prítomnosť, ktorá prináša pokoj. A práve tu a teraz je začiatok niečoho nového.

Čo znamená odvaha?

Odvaha nie je absenciou strachu, ale schopnosťou konať napriek nemu. Často sa bojíme nového, pretože nevieme, čo nás čaká. Máme tendenciu držať sa starého, známeho, aj keď už nefunguje. Odvaha znamená uznať, že staré sa končí, a zároveň veriť, že to nové v sebe nesie požehnanie.

Veľkonočné obdobie je časom nádeje. Ježiš, ktorý bol ukrižovaný, žije. A práve vtedy, keď sa všetko zdá byť stratené, sa ukazuje, že život má posledné slovo. Prijatť novosť teda znamená veriť, že aj uprostred chaosu, zranení a zmätku sa rodí niečo nové a dobré. Lebo Boh je s nami práve tam, kde cítime prázdno a strach.

Tak ako príroda na jar – aj my sa môžeme učiť dôverovať tomu, čo rastie v nás. Novosť niekedy prichádza pomaly, nieisto, krehko. Ale práve v tejto krehkosti je sila – taká, akú mali ženy, ktoré prišli k prázdnu hrobu, aj apoštolí, ktorí sa napriek strachu nechali poslať do sveta.

ODVAHA PRE NOVOSŤ

Máj: Jubilejná katechéza pre dospelých

Výzvy pre náš život

Pozývame vás zamyslieť sa a ponúkame niekoľko otázok:

- Kedy som naposledy pocítil strach zo zmeny?
- Spomeniem si na chvíľu, keď som bol odvážny a urobil krok do neznáma?
- Čo vo mne vyvoláva novosť? Radosť, neistotu, nádej, odpor?
- Čo znamená prijať slová „Pokoje vám“ práve dnes v mojom živote?
- Aká novosť sa teraz prebúdzá v mojom vnútri – ako jar v prírode?

OdvaHa pre novosť tak nemusí byť videná len ako hrdinstvo, ale aj ako otvorené srdce. Je to rozhodnutie veriť, že nové veci nie sú hrozbou, ale pozvaním. Pozvaním k dôvere. K životu. K pokoji. K rastu.

Modlitba

Bože, ďakujeme ti, že zakúšame tvoju prítomnosť, ktorá nás otvára novým veciam. Prosíme ťa o odvahu opúšťať to, čo odchádza, a prijať s dôverou všetko nové, čo prichádza. Nech v každom kroku vidíme tvoju blízkosť a cítime radosť z tvojho vedenia.

Amen.